

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 7.

Anden Sæssion.

4de Møde.

Torsdagen den 10de October.

(Forts.)

B. Christensen (forts.): Til den høitagtede Cultusminister kunde jeg føle mig opfordret til at rette det samme Spørgsmaal. Ganste vist har han svaret paa en Forespørgsel af et Par af mine ærede Venner paa sidste Forsamling, at han ikke før næste Sæssion saae sig istand til at fremkomme med en almindelig Reformlov om Underviisningsvæsenet, men han forpligtede sig ogsaa til under den Forudsætning, at han havde Ministeriet til den Tid, at fremkomme med det. Jeg ønskede at vide, om den høitærede Cultusminister er kommen saa langt frem med sine Arbejder i denne Retning, at han maaskee maatte kunne meddele Forsamlingen enten alle eller dog enkelte af de Hovedprinciper, han vil foreslaae lagt til Grund for denne store Reform. Jeg kunde ogsaa allerede ved denne Leilighed ønske hans Udtalelse om, hvorvidt han har foretaget Noget, som kunde bringe den vidtløftige Administration af det Gods, som for Tiden, og hidtil, som det synes mig lidet hensigtsmæssigt er henlagt under dette Ministerium, andesteds hen (Hør!). Den høitærede Indenrigsminister maatte det være mig tilladt, i Forbindelse hermed, specielt at spørge, hvorvidt han har foretaget, og hvor nær Udsigten er til, at et Lovforslag kan fremkomme om Næringsforholdenes Ordning. Det vil erindres, at alle de Love, jeg her har tilladt mig at nævne, ere med en for den allerførste Deel endog meget stor Majoritet anbefalede Ministeriet af den grundlovgivende Forsamling, der med god Føie erkjendte, at samtlige disse Love vare Slutstenen til den Bygning, som da opførtes. — Jeg skal slutte hermed.

Justitsministeren: Jeg havde af den

Interpellation, som var stillet til Ministeriet, ikke nogen særdeles Anledning til at vente, at den ærede Spørger skulde være gaaet ind paa Anliggender, som specielt fortere under det mig anbetroede Ministerium. Spørgsmaalet i sin Almindelighed er allerede blevet besvaret af min ærede Collega, Indenrigsministeren, derhen, at det i Regelen ikke kan ventes, at enhver Minister ved Rigsdagens Begyndelse skulde kunne forudstige, hvilke Arbejder der fra hans Ministerium ville blive fremlagte; thi selv om Arbejderne ere nær Fuldbendelse i selve Ministeriet, forestaaer der dog flere Stadier af Arbeidet, hvis Udfald den enkelte Minister ikke med nogen Sikkerhed kan forudsee, og han kan derfor heller ikke, førend disse Stadier ere overfærdne, være istand til med nogen Bestemthed at udtale sig om, hvilke Lovforslag han vil kunne fremlægge. Jeg troer, at dermed maa ogsaa Spørgsmaalet for mit Vedkommende være besvaret, da jeg ikke agter at gaae nærmere ind paa de enkelte Lovudkast, om hvis Forelæggelse der kunde være Spørgsmaal, men om hvilke jeg endnu ikke kan vide, om jeg kan fremlægge dem. Jeg troer ikke, at det er et Ministeriums Sag at underkastes en Examination om, hvorvidt et Arbejde er fremskredet i selve Ministeriet. Ministeren fremtræder for Rigsdagen med de Arbejder, der ere modne til Forelæggelse, og hvad der foregaaer inden selve Ministeriet derom troer jeg ikke, at han kan være pligtig at give nogen fuldstændig detailleret Beretning.

Naar jeg alligevel gaaer over til at berøre de to Lovgivningsarbejder, som den ærede Spørger har omtalt som mit Ministerium særligen vedkommende, være det mig kun tilladt at yttre, at der om disse Sager ikke vil blive fremlagt Lovudkast for Rigsdagen i nærværende Samling. Der har, som min ærede Collega, Inden-